

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.276 van 24 februari 2015
in de zaak A. 199.024/IX-8131**

In zake: Joris VAN HAUTHEM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Siffert
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 174/8
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Stockhouderskasteel
Gerard Davidstraat 46 bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 1 februari 2011, strekt tot de nietigverklaring van artikel 30 van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 november 2010 ‘houdende de minimale voorwaarden voor de personeelsformatie en het mandaatstelsel van het personeel van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en houdende de minimale voorwaarden voor sommige aspecten van de rechtspositieregeling van bepaalde personeelsgroepen van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn’ (B.S. 3 december 2010).

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 226.980 van 31 maart 2014 is het debat heropend “in de mate waarin [...] artikel 30 van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 november 2010 contractuele betrekkingen bij een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn openstelt voor onderdanen van de Zwitserse Bondsstaat, voor langdurig ingezetenen van een andere lidstaat in de betekenis van artikel 14 van richtlijn 2003/109/EG van de Raad ‘betreffende de status van langdurig ingezetenen van derde landen’ [en] voor Turkse werknemers of gezinsleden van zo een werknemer, die voldoen aan de voorwaarden om vrije toegang te krijgen tot iedere arbeid, als bedoeld in de artikelen 6 en 7 van besluit nr. 1/80 van 19 september 1980 ‘betreffende de ontwikkeling van de associatie, vastgesteld door de Associatieraad die is ingesteld bij de Overeenkomst waarbij een associatie tot stand is gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije, welke op 12 september 1963 te Ankara is ondertekend door de Republiek Turkije enerzijds en de lidstaten van de EEG en de Gemeenschap anderzijds, en die namens de Gemeenschap is gesloten, goedgekeurd en bevestigd bij besluit 64/732/EEG van de Raad van 23 december 1963” en zijn prejudiciële vragen gesteld aan het Hof van Justitie.

Bij schrijven van 14 januari 2015 heeft het Hof van Justitie aan de Raad van State een ‘verzoek om verduidelijkingen’ voorgelegd.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een aanvullende memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 februari 2015.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bart Staelens, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Auditeur Iris Verheven heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Voor de antecedenten volstaat het, *brevitatis causa* en gelet op wat hierna wordt overwogen, te verwijzen naar arrest nr. 226.980 van 31 maart 2014.

IV. Verzoek om verduidelijkingen en ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

4. Op 14 januari 2015 heeft het Hof van Justitie aan de Raad van State het volgende ‘verzoek om verduidelijkingen’ voorgelegd:

“De verwijzende rechter wordt verzocht te verduidelijken of hij van oordeel is dat de officiële resultaten van de verkiezingen voor de regionale parlementen in België, die hebben plaatsgevonden op 25 mei 2014, van invloed zijn op het functionele belang van verzoeker in het hoofdgeding, gelet op het feit dat laatstgenoemde sinds die datum geen lid van het Vlaams Parlement meer lijkt te zijn, en, indien zijn oordeel aldus luidt, zich uit te spreken over de noodzaak onderhavige prejudiciële verwijzing te handhaven.”

5. Op 21 januari 2015 is aan de partijen dit verzoek ter kennis gebracht. Bij die gelegenheid is hen meegedeeld dat de voormelde vraagstelling uitdrukkelijk de vraag doet rijzen, wat de procesvoering voor de Raad van State

betreft, naar het actueel belang van verzoeker. Deze vraag dient desnoods ambts-halve te worden opgeworpen.

6. Aan de partijen is de gelegenheid gegeven om hun zienswijze met betrekking tot de *sub* 4 en 5 bedoelde vraagstellingen in een aanvullende memorie aan de Raad van State weer te geven.

7. In haar aanvullende memorie werpt de verwerende partij op dat verzoeker niet langer over enig functioneel belang beschikt “zodat er geen grond meer bestaat om de prejudiciële vraag te handhaven en zodat het verzoek [lees: beroep] [...] dient te worden verworpen”.

8. Verzoeker betoogt in zijn aanvullende memorie dat hij miskend is in zijn prerogatieven en dit bevestigt wil zien door de Raad van State, “al dan niet met het oog op volgende verkiezingen en de daarbij[be]horende inhoudelijke campagne die hij als politicus wenst te voeren alsook met het oog op een eventuele vordering in schadevergoeding”.

Beoordeling

9. Zoals blijkt uit het tussenarrest van 31 maart 2014 beriep verzoeker zich, wat zijn belang betreft bij het beroep, uitsluitend op zijn functioneel belang als lid van het Vlaams Parlement – te verwijzen is naar zijn uiteenzetting, geciteerd *sub* 5 van voormeld arrest – en heeft de Raad van State blijkens rechtsoverwegingen 9.2 en 9.3 van hetzelfde arrest zijn verzoekschrift ook enkel op die grond ontvankelijk bevonden.

10. Het is niet betwist dat verzoeker ingevolge de verkiezingen die hebben plaatsgevonden op 25 mei 2014, sinds die datum geen lid van het Vlaams Parlement meer is.

11. Het persoonlijk belang waarover verzoeker op grond van zijn mandaat bij het inleiden van het beroep beschikte is lopende de procedure teloorgegaan. Verzoeker beschikt niet langer over het door hem aangevoerde functioneel belang en hij kan uit een eventuele nietigverklaring geen persoonlijk voordeel meer putten.

Dat verzoeker “als politicus” – en dan nog “al dan niet” – met het oog op volgende verkiezingen een uitspraak van de Raad van State nastreeft met het oog op de daarbijbehorende campagne houdt geen verband met het aangevoerde functioneel belang.

Een vordering in schadevergoeding nastreven is een belang dat onvoldoende rechtstreeks in verband staat met het doel van de nagestreefde nietigverklaring, zoals de Raad van State reeds in talloze arresten heeft aangegeven.

12. Verzoeker beschikt niet langer over het rechtens vereiste actueel belang.

13. Hieruit volgt dat, voor zoveel als het debat is heropend bij arrest nr. 226.980 van 31 maart 2014, het beroep moet worden verworpen en al evenzeer, dat er geen noodzaak is om de prejudiciële verwijzing te handhaven.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep, in de mate waarin artikel 30 van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 november 2010 ‘houdende de minimale voorwaarden voor de personeelsformatie en het mandaatstelsel van het personeel van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en houdende de minimale voorwaarden voor sommige aspecten van de rechtspositieregeling van bepaalde personeelsgroepen van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn’ contractuele betrekkingen bij een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn openstelt voor onderdanen van de Zwit-

serse Bondsstaat, voor langdurig ingezetenen van een andere lidstaat in de betekenis van artikel 14 van richtlijn 2003/109/EG van de Raad ‘betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen’ en voor Turkse werknemers of gezinsleden van zo een werknemer, die voldoen aan de voorwaarden om vrije toegang te krijgen tot iedere arbeid, als bedoeld in de artikelen 6 en 7 van besluit nr. 1/80 van 19 september 1980 ‘betreffende de ontwikkeling van de associatie, vastgesteld door de Associatieraad die is ingesteld bij de Overeenkomst waarbij een associatie tot stand is gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije, welke op 12 september 1963 te Ankara is ondertekend door de Republiek Turkije enerzijds en de lidstaten van de EEG en de Gemeenschap anderzijds, en die namens de Gemeenschap is gesloten, goedgekeurd en bevestigd bij besluit 64/732/EEG van de Raad van 23 december 1963’.

2. De Raad van State stelt vast dat er geen noodzaak is om de prejudiciële verwijzing bij arrest nr. 226.980 van 31 maart 2014 aan het Hof van Justitie te handhaven.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 24 februari 2015, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren